

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

maa anse det for urimeligt, at disse opnaar Fordele uden at betale noget for det, siger Forslaget, at disse andre Lodsejere skal deltage i Udgifterne i Forhold til deres Nytte og Interesse, naar Vandløbsretten skønner, at de har betydende Interesse i Arbejdets Udførelse.

I Modsætning til Loven af 1880 paalægger Forslaget Kommunalbestyrelserne at skride ind, naar nogen Lodsejer udviser Forsømmelighed med Hensyn til Udførelsen af de Arbejder, der paahviler ham. Dette staar i Forbindelse med, at Forslaget, som tidligere omtalt, har fritaget Vandløbsretterne for administrative Opgaver.

I sidste Afsnit i dette Kapitel omhandles de særlige Forhold, som opstaar, naar man ønsker at tørlægge en Sø eller sænke dens Vandstand. Navnlig for saa vidt angaar private Søer betyder Forslaget en Udvidelse af den bestaaende Adgang til at gennemføre saadanne Sager.

I Kapitel VII er samlet alle Bestemmelser om Vandløbenes Vedligeholdelse, men man har bibeholdt den nuværende Sondring mellem Vedligeholdelse af offentlige og af private Vandløb, idet nemlig Kredsen af vedligeholdelsespligtige Lodsejere er noget forskellig, selv om de Bestemmelser, jeg omtalte før, giver Mulighed for Udvidelse af Kredsen af de Lodsejere, der skal deltage i Arbejdet ved private Vandløb.

Kapitel VIII indeholder Bestemmelserne om Vandingsanlæg, Fiskedamme og anden videregaaende Benyttelse af Vandet. For saa vidt angaar Vandingsanlæg er den væsentligste Nydannelse Forslaget i §§ 40 og 41, hvorefter Vandingsvand fortrinvis tilkommer de Lodsejere, som har Pligt til at deltage i Udgifterne ved Vandløbenes Vedligeholdelse, og hvorefter Fordelingen af Vandet skal ske i Forhold til de til Vanding egnede Arealer paa hver Side af Vandløbet. Endvidere aabner Lovforslaget Mulighed for, at Vandkraftanlæg, som er af mindre Betydning, kan nedlægges af Hensyn til Gennemførelsen af Vandingsanlæg af større Betydning.

Bestemmelserne i § 49 om Anlæg af Fiskedamme har gammel Hævd i dansk Lovgivning; men da de ikke er optaget i nogen af de nugældende Vandløbs- eller Fiskerilove, er de ofte tilsidesat, saa at der ved Anlæg af nye Fiskedamme umiddelbart oven for bestaaende Anlæg er paaført disse bestaaende Anlæg Ulemper og Skader.

I § 50 indeholdes Bestemmelser om

anden videregaaende Benyttelse af Vandet i Vandløbene, og ligesom i Loven af 31. Marts 1926 om Vandforsyningsanlæg bestemmes det her, at det er de i Vandforsyningsloven omhandlede Vandløbsretter, der skal behandle disse Sager.

I øvrigt udvider Forslaget den bestaaende Adgang til at forbruge Overfladevand, idet Retten dertil efter Forslaget ikke alene tilkommer Bredejerne, men ogsaa andre, og idet man, hvor det drejer sig om Anlæg af betydelig Interesse — saasom Vandforsyningsanlæg — kan tillade Benyttelsen, uanset at denne medfører en skadelig Forringelse af Vandløbets Vandføring, selvfølgelig imod at der betales fuld Erstatning til de skadelidende, naar en saadan videregaaende Benyttelse tillades.

Bestemmelserne om Pumpeanlæg findes for Tiden i Loven af 2. Juni 1917. Denne Lov er yderst kortfattet og henviser de mere detaillerede Bestemmelser til en Bekendtgørelse, en saakaldt Normalvedtægt, der nærmest har virket som et Tillæg til Loven. I Forslagets Kapitel IX. har man optaget de fornødne Bestemmelser om Pumpeanlæg, saa at man i en kommende Vandløbslov har samlet, hvad der er nødvendigt. Modsat Loven af 1917 indeholder Lovforslaget særlige Bestemmelser om private Pumpeanlæg. Saadanne Bestemmelser findes ikke for Tiden, hvad der har afstedkommet praktiske Vanskeligheder.

I Afsnittet om offentlige Pumpelag indeholdes en Bestemmelse om, at de Lodsejere, hvis Jorder opnaar forbedrede Afvandsforhold ved Anlægget uden dog at blive inddraget under det, kan tilpligtes at svare et passende Bidrag til Pumpelaget for de Fordele, de opnaar.

I øvrigt supplerer Forslaget den gældende Ret paa forskellige Omraader, hvor man i Praksis har manglet Lovbestemmelser. Saaledes skal jeg nævne, at det fastslaas, at nye Pumpelag, der overtager bestaaende Anlæg, er forpligtet til at yde en passende Godtgørelse for de Værdier, der herved tilføres det nye Anlæg. Desuden paalægger man Amtsrådet at føre Tilsyn med offentlige Pumpelag, og der aabnes Mulighed for, at Vandløbs- og Digestrækninger under Pumpelagene kan undergives Reglerne om Amtsvandløb.

For at forebygge eventuelle Misforstaaelser udtaler Lovforslaget udtrykkeligt, at de for et Pumpelag fornødne Diger kan anlægges og derefter henhører under Pumpelaget, uden at man behøver at anvende Reglerne i Digeloven af 10. April 1874. Noget andet er, at et saadant Pumpelags-